

Samling af Afgørelser

Sag C-616/10

Solvay SA
mod
Honeywell Fluorine Products Europe BV m.fl.

(anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Rechtbank 's-Gravenhage)

»Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser — forordning (EF) nr. 44/2001 — sag vedrørende krænkelse af et europæisk patent — specialkompetence og enekompetence — artikel 6, nr. 1) — flere sagsøgte — artikel 22, nr. 4) — anfægtelse af patentets gyldighed — artikel 31 — foreløbige, herunder sikrende, retsmidler«

Sammendrag af dom

1. *Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning nr. 44/2001 — specielle kompetenceregler — flere sagsøgte — Rettens kompetence i forhold til en af de medsagsøgte — betingelse — konneksitet — risiko for indbyrdes uforenelige retsafgørelser — rækkevidde — selskaber med hjemsted i forskellige medlemsstater, som hver for sig under en procedure for en ret i en af disse medlemsstater anklages for krænkelse af samme del af et europæisk patent på grund af forbudte transaktioner med det samme produkt — omfattet — vurdering, der påhviler den nationale ret*

[Rådets forordning nr. 44/2001, art. 6, nr. 1)]

2. *Retligt samarbejde i civile sager — retternes kompetence og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område — forordning nr. 44/2001 — enekompetence — sager »om registrering eller gyldighed af patenter« — rækkevidde — foreløbige og sikrende retsmidler — gyldigheden af et europæisk patent anfægtet som indsigelse mod anvendelse af et foreløbigt retsmiddel vedrørende et grænseoverskridende forbud mod krænkelse — ingen indflydelse på kompetencen for den ret, der træffer afgørelse i sagen om foreløbige forholdsregler*

[Rådets forordning nr. 44/2001, art. 22, nr. 4), og art. 31]

1. Artikel 6, nr. 1), i forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at der i en situation, hvori to eller flere selskaber fra forskellige medlemsstater er parter i en sag ved en ret i en af disse medlemsstater, for hvilken det gøres gældende, at hvert af disse selskaber særskilt gør sig skyldig i krænkelse af den samme nationale del af et europæisk patent, der er i kraft i en anden medlemsstat, derved, at de foretager forbudte transaktioner med det samme produkt, foreligger uforenelige afgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig som omhandlet i denne bestemmelse. Det tilkommer den nationale ret at vurdere, om der består en sådan risiko under hensyntagen til samtlige relevante omstændigheder i sagen.

(jf. præmis 30 og domskonkl. 1)

2. Artikel 22, nr. 4), i forordning nr. 44/2001 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at den i en situation, som vedrører en sag om krænkelse af et patent, hvorunder – i en særskilt sag – gyldigheden af et europæisk patent er blevet anfægtet som indsigelse mod anvendelse af et foreløbigt retsmiddel vedrørende et grænseoverskridende forbud mod krænkelse, ikke er til hinder for anvendelsen af denne forordnings artikel 31.

For det første tilsigter disse bestemmelser således at regulere forskellige situationer, og hver har deres særskilte anvendelsesområde. Artikel 22, nr. 4), vedrører således tildelingen af kompetencen til at træffe afgørelse om sagens realitet i tvister, som vedrører et velafgrænset område, hvorimod artikel 31 finder anvendelse uafhængig af enhver kompetence til at træffe afgørelse om sagens realitet. Der er desuden intet, som tyder på, at en af de omhandlede bestemmelser kan anses for almindelig eller speciel i forhold til den anden. Det følger heraf, at artikel 31 i forordning nr. 44/2001 har en selvstændig rækkevidde i forhold til denne forordnings artikel 22, nr. 4). Artikel 31 finder anvendelse, når der for en anden ret end den, som er kompetent til at påkende sagens realitet, indbringes en begæring om anvendelse af foreløbige, herunder sikrende, retsmidler, således at artikel 22, nr. 4), som vedrører kompetencen til at påkende sagens realitet, i princippet ikke kan fortolkes således, at den kan fravige artikel 31 og følgelig bevirke, at denne bestemmelse ikke skal anvendes.

For det andet træffer den ret, der træffer afgørelse i den særskilte sag, ingen definitiv afgørelse med hensyn til det påberåbte patents gyldighed, men anlægger alene et skøn med hensyn til, hvorledes den ret, der er kompetent i henhold til artikel 22, nr. 4), i forordning nr. 44/2001, vil afgøre sagen, og den skal, såfremt der findes en rimelig chance, der ikke må forspildes, for, at det påberåbte patent vil blive annulleret af den kompetente ret, undlade at imødekomme begæringen om et foreløbigt retsmiddel. Under disse omstændigheder foreligger der ingen risiko for uforenelige afgørelser, eftersom den foreløbige afgørelse fra den ret, som træffer afgørelse i den særskilte sag, på ingen måde foregriber den afgørelse om sagens realitet, som træffes af den kompetente ret i medfør af artikel 22, nr. 4), i forordning nr. 44/2001.

(jf. præmis 36, 39, 40 og 48-51 samt domskonkl. 2)